

[Justitsministeren]

handlinger af meget forskelligartet strafværdighed. Det er vigtigt, at vi giver domstolene et sådant spillerum, at der i de konkrete tilfælde kan udmåles den straf, der netop afspejler det enkelte forholds alvor og strafværdighed. Det var også en del af baggrunden for, at vi i 1989 reviderede voldsbestemmelserne. Ved revisionen blev det netop i højere grad end hidtil overladt til retten at afgøre, hvilken vægt der f.eks. skulle lægges på offerets adfærd inden voldsforbrydelsen og forholdet mellem offeret og gerningsmanden.

Fastsættelsen af en minimumsstraf vil gå imod de tanker, der lå til grund for 1989-ændringen, og det vil også indebære et brud på det helt entydige kriminalpolitiske sigte og den udvikling, der har været i en lang årrække.

Derfor er jeg betænkelig ved det middel, som CD har foreslået til gennemførelse af et mål, som jeg i øvrigt er enig i, nemlig bekæmpelse af volds kriminaliteten.

Vi mener i regeringen, at der bestemt er behov for at gennemføre en række initiativer, og det er det, vi netop har drøftet, men jeg mener ikke, at det forslag, som vi her behandler, er særlig hensigtsmæssigt i den sammenhæng. Jeg har også en række tekniske bemærkninger til lovforslaget, bl.a. at lovens titel jo bør være »Lov om ændring af straffeloven«, idet ordet »borgerlig« udgik i januar 1992 – uden at der skal lægges noget politisk i det.

Dorte Bennedsen (S):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til dette forslag bl.a.: »Hertil kommer, at afsoningen udskydes, således at sanktionen ikke længere opfattes som en følge af den begåede forbrydelse.« Det er jo netop i forlængelse af den debat, vi lige har haft, en betragtning, som Socialdemokratiet er meget enig i. Et af de store problemer ved en fornuftig indsats mod vold er jo netop samfundets manglende konsekvens gennem hurtig dom og hurtig afsoning.

Men hvad selve forslagets idé om at fastsætte minimumsstrafferammer angår, vil jeg tillade mig at citere fra ministerens oplæg »En skærpet debat mod vold«, for det hedder heri på side 56:

»... at straffelovens bestemmelser vedrørende volds kriminalitet dækker over et bredt spektrum af forskelligartede forhold af meget varierende strafværdighed, at der ikke er

grund til at tro, at der vil være knyttet en væsentlig præventiv effekt til en sådan forhøjelse af minimumsstrafferammen for visse voldsforhold, samt at en sådan ændring vil indebære et brud med den helt entydige kriminalpolitiske udvikling, der har fundet sted i de sidste 30 år, bl.a. på grundlag af Straffelovrådets betænkninger.«

Socialdemokratiet er enig i disse betragtninger, og vi mener, at de giver svaret på, hvorfor dette forslag ikke bør gennemføres.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er ganske og aldeles enig med Centrum-Demokraterne i selve målsætningen med lovforslaget. Målsætningen er jo klar. Den er, at Folketinget via lovgivningen skal sende et signal til voldsmand og til voldsmandenes ofre om, at vi ikke kan eller vil tolerere vold, og at vi derfor ønsker hårdere straffe. Og det ønsker CD så at gøre ved at indføre minimumsstraffe i forskellige af voldsparagrafferne. Så målsætningen er der intet galt i, tværtimod.

Men vi finder ikke, at forslaget er specielt velegnet til at opfylde den målsætning, som jeg netop har beskrevet. Jeg skal ikke begrunde det nærmere, fordi det ville blive en opremsning af de argumenter, som justitsministeren lige har fremført, og også af det citat fra voldsredegørelsen, som fru Dorte Bennedsen netop er kommet med.

Konkluderende kan jeg derfor sige, at jeg finder, at CD's målsætning bedre og mere effektivt kan nås ved, at vi i lovgivningen forhøjer strafferammerne, som justitsministeren netop har foreslået, og som vi har debatteret, samtidig med at vi kombinerer det med et klart signal til domstolene om, at vi ønsker, at voldsdommene skal forlænges med en tredjedel.

Vi kan af disse årsager ikke støtte CD's forslag, men er altså enige i målsætningen.

Gert Petersen (SF):

SF må også sige nej til forslaget, dels af de grunde, jeg var inde på under den tidligere debat, dels også fordi vi er enige i det synspunkt, som blev taget frem nu også af justitsministeren, at voldsforbrydelsesbegrebet jo dækker over et meget bredt spektrum af handlinger: noget er meget slemt, noget er slemt, men slet ikke i forhold til, hvad det første var. Derfor